

i^a Concl^o

notissimas p^l subiectis causalitatibus actionis et passionis quae sicut illi uolunt gnossum summo sunt illorum prædicamentorum duorum

Nihilominus tandem dico inter rem qua de causa relationem id nullum esse interiecum accidens aliuuius prædicamenti præterquam in causa efficiente quae sita confirmitur 1° quia ut m^a & forma ad totum compositum natus affectus sunt sic partes integrantes ad totum integrale sed p^l integrantes non conferunt eē tunc composite per accidens aliquod quod nec m^a & forma Maior perspicua est min. v^o p^l q^r si partes integrantes per aliquod accidens prædicamenti actionis conferrent ea composite daretur in quoque continuo infinita entitate reale peruenient p^l se ad prædicamentum actionis; sed hoc non minus eē absurdum quam admittere in continuo dari infinitas relationes reales quod autores prima opinio nollut admittere i^r & i^c Maior br patre Nam quemadmodum in continuo duorum palmarum duo palmi conferant ea toti continuo per accidentia quædam, etiam dimidiatebus in primis palmi conferent ea tunc palmo per alia accidentia reale ab alijs determinata. Et rursus duas dimidiatebus dimidijs palmi conferent ea dimidio palmo per alia atque ita in infinitum.

2° si m^a habueret ea forma vel compositionali per causalitatem aliquam prædicamenti actionis, m^a habebret aliquod accidens quo tangere instrumento ueteretur ad conferendum eē sed hoc nullus admittat eorum etiam qui prima sententia opinionem: i^r in m^a, et pariter in formis, et sine non datur summi causalitatem hoc modo expedita Maior suadetur Maior suadet quia nulla subiecta operari intermedia, sed mediante aliquo accidente tangam instrumento. Quod si dicant hoc intelligendum eē genere operari seu dat eē alii in genere causa efficiens et per actionem propriam dulcam, nam aut non sic dare eē quemadmodum ppter hanc cum non ponuntur in subiectis accidentia aliqua quibus producant passiones; si inquam hoc dicant opportet rotem assignent cur hoc solum sit uerum in causa efficiente non v^o in materia. quia uerba eos concurrit per quoddam accidens quod licet proprie non dicatur actio ex communi usurpatione tamen propriè pertinet ad idem prædicamentum ut illi uolunt. Nec eadem ratio in emanatione passionum; nam cum passiones necris sequuntur nam subiecti non opus est ponere in subiecto accidens aliquod quod mediante subiecto profluant quod famen in m^a non cernitur Ita i^r patet manu non conferre eē causato per aliquam causalitatem quae sit accidens prædicamenti actionis siue propriè dicatur actio siue non & ex sequenti neq^z formam et finem

Ad arg. i^r in oppositum dico ea quidem opime probare res casus conferre eē effectibus non tamen colligere casus id efficere per aliquas causalitates hoc eē per accidens

51

accidentia aliqua. Ut tamen id planius fiat informa ad singula respondet a multis.

*A d^{um} i^m gr^o concessa maior in est est conseq^u. Solum n^{on} inferendum est: q^{uod} res qua de-
nomiatur ea pru^{ia} na^{on} confert est effectu^m quam dentio^m relationes et. et effectus
inter ipsam & effectum materiali^m. Samp^{tum}, ceterum ut ca^{ausa} conferat est effectui
non quicquid accidens aliquod nisi in ea efficiente: suffit q^{uod} in ea materiali^m &
formali ipsa na^{on} ma^{ter} & forma ut sit non solum subi^m sed etiam fundamentum re-
lationis causa & fieri unum dependenter ab alio ad sensum in solutione ad 3um
exponendum ut sit r^{ati}o fundandi. Sumo^m relationem et q^{uod} concedimus relatione
causa posterioris quid p^{ri}am est quam conferre est effectui ceterum negamus ut co-
dicatur conferre est effectui nec iam est aliquam medium causalitat em qua
sit accidens quoddam destinatum are qua^m dicitur & ex r^{ati}o fundandi quam supra
designavimus.*

*A d^{um} 2^m neg. est antece. q^{uod} ad probationem concessa antecedente neg. est conseq^u.
S. subi^m respectu accidentium habere aliquam causalitatem i^m, aliquod accidens
pradicamenti actionis, recte tamen colligitur subi^m conferre est accidentibus quo-
tenus si ea sufficiat qua^m est r^{ati}o fundandi relationis ca^{ausa} materialis.*

*Sed dices, tamen supplet id praefabat antea subi^m, sed supplet per quoddam accide^m
pradicamenti secundum actionis. q^{uod} subi^m aliquid praefabat per accide^m aliquod reale.
enidem pradicamenti.*

*Ad hanc obiectionem neg. est conseq^u r^{ati}o est quia tamen supplet tangua ca^{ausa} efficiens
id quod praefabat subi^m in genere ca^{ausa} materialis. perspicuum est autem cum efficientem no
operari nisi per aliquam actionem //*

*Ad 3um d^m o^m ut ma^{ter} dicatur causa forma non sufficeret relationem viti, aut hoc
quod est sufficiere formam, sed praeferre hoc regui^r aliquod aliud tanguam roem fundandi
causa relationis quod noⁿ est aliud quam manu^m conservare. Et sufficiere formam, hoc inveniuntur posse existere
aut non fit per aliquod accidens, nihil p^{ro} aliud est manu^m conservare. Et sufficiere for
man^m quam formam dependere amato^m quo ad fieri et conservari, hoc est noⁿ poe
fieri et conservari extra manu^m. Unde cum illa reali^m habeat est independentia mate
ria^m possit p^{ro} suppte na^{on} existere separata non dicitur ma^{ter} ca^{ausa} eius quenadmodum
propter eandem roem noⁿ dicitur deponentia ma^{ter}. //*

*Verum urget aliquid. Probabitq^{ue} illud a quo ma^{ter} forma dñi. ca^{ausa} tanguam
apud amantem proximo relationis est accidens aliquod reale qua^m in hac propositione
ma^{ter} est causa petri sumpta causa absolute aliquod ens positum a primatu de ma^{ter} diversam
abeat; sed illud non est aliquod ens reale; ac proinde dandum est aliquod p^{ro}p^{ri}um*

positum reale, per quod mā dicatur absolute causa. Et simili roe idem concedenda
erit in forma sī sine.

Ad hanc hī obiectionem dñ. q̄ si expectemus formalem uocabulorum significati-
onem sensum suum propositionis, mā ē causa petri. Hunc eē i, mā ē affecta rela-
tione cā comparatione petri quemadmodum sensus huius prop̄. Petrus ē pater
Pauli sumpto nomine petri formaliter hic ē. Petrus habet relationem patris modicē
ad paulum. Si bō nomen cā ut Argumum uult summatur absolute; pro relatione
ne fundandi roe relationem sensum p̄. Hunc eē mā ē causa materialis petri
i, mā recipiens formam petrum constituit quod idem ē ac si dicas petru
dependet mā. seu non p̄ fieri nec ea sine mā fanguine in quo debet recipi
forma ipsius quem ad modum sensus huius prop̄. Petrus ē pater Pauli sumpto
patre absolute pro rae fundandi relationem paternitatis hic ē Petrus genuit
Paulum.

Ad obiectionem iqr̄ in forma neg. ē maior s̄ in hac propositione. mā ē causa
petri, prædicari aliquid positum idem prædicari in ea quod in hac Petrus ē cau-
satus a mā. in hac v̄ prædicari aliquid negatiū nam sensus eius hic ē. Petrus no
potest fieri nec ee sine mā et cōt. ut ex dictis perspicuum ē.

Ad 4^m neg. ē maior. Nam mā s̄, s̄ in forma dñr̄ formaliter cā relationibus cā
qua specie differunt. id quod ex eo colligimus quia non sunt eiusdem speciei funda-
menta primo eiusmodi relationum s̄ causare recipiendo & causare informando.
Si aut̄ aliquis querat an exp̄. totius compositi dentur eis duas relationes causati
altera respectu mā per quam dicatur causatum in genere causa materialis. Alt v̄
comparatione forma per quam sit causatum in genere cā formalis? Respondim
ur affirmatiue neg. enim v̄ opus ut totum eandem num̄ vel specie relationem
sabeat ad oī p̄. nisi quando ille eodem modo componunt totum.

Quod attinet ad 2^m huius q̄. ita solet definiri causa. Causa ē id aliquid
aliud sequitur, intelligere etiam ab eo acceptat esse modo aliquo. In qua de particula
aliud, etiā ē accipienda ut significet aliquid habens eē hiam numerum saltem diuer-
sam ab eo alio sequitur, qua roe individualis personis paterno ē causa filii, licet n
pater filium producat quia tamen ei communicat eandem numerum centiam quam ho-
bet ideo non ē causa filii, eadem p̄ roe pater & filius no sunt cā spiritus sancti;
nec deniq̄ recipiuntur aliquid in deo cuius debet causa aliquo cum eorum quo sunt
in deo nihil sit prius aut posterioris alio. Per particulam (sequitur) ita s̄ ut
recipiat aliquo modo ē ab alio ex quo sequitur, excluditur risibile v̄. respectu

Sor.

52

Somini, licet n. Homo in bona conseq^u sequatur ex risibili non tam in ita sequi,
sunt ut accipiat suu eē arisibili mō v. risibile accipit suu eē ab homine, tāde
quod rōe p̄mato quānguam sit p̄mum rei quo ad ḡnērationem nō tam eē ca-
guo ab illa effelus non accipit eē quānus ex illo. Et ex hō aquo dicatur reg
generari. Illud etiam adverte. Sine dēfinitionem cā solam comprehendere cam
in actu sive totalem, sive partalem, non v. cam in potentia. Illud enim ex quo
Sequitur aliud quāndiu sequitur d'ca eius, ast ubi p̄mum effelus dēfinit cam
Sequi dēfinit etiam cam respetu illius effelus. //

Sequitur nunc ut quāshonem p̄p̄tiam respondēamus cui quidem hoc accertio
ne sati faciemus. 4. tñ causarum q̄mā constituenda sunt, mā s. forma, effaciens q̄r^o 2ª concl^o
efficiens et p̄nis, quā quidem probari p̄t. 2° ea rōe quā Rr cap. 7° usq; fuit. Binde
hoc modo, ut sint q̄mā causarum quā sunt q̄r p̄tentē cam. Hoc v. 4. tñ sunt
s. q̄r ex quo, quā petit cam malem, q̄r per quid quā petit cam formalē, q̄r aquo que
petit cam efficiētem, et q̄r propter quid quā petit cam finalē, q̄r 4. tñ fuit
q̄mā causarum. Deniq; hoc rōe, q̄s ea entis nāly vel ē interna relex ferma, sim
terna vel ē p̄ta et sic ē materialij; aut se habet ut actus q̄r ē formalij. Sciat
ē externa, aut ut effelus ē causa efficiens, aut ē id q̄mā cuius efficiens operat.
& sic ē causa finalis.

Sup̄erest ut ad argum^m initio proposita respondeamus. Ad 1um dñ e. h̄rem
loco citato acceptisse cam latissimē prout idem balec atq; p̄mum: 2° tñ cap. oīay
dem libri pressus ac proprie nomen causa acceptisse; ibi p̄cam in 4. tñ q̄mā
qua diximus dis tribuisse. 2um dñ e exemplar renocari ad cam formalē
sicut enī forme determinat manū ad hanc vel illam sp̄cīem, ita etiam exem
plar quādāmodo determinat manū qua enī determinat artificem ad hanc
vel illam formam producendam. Ad.

Ad 3um respm e. serram renocari ad cam efficiētem non in dēfinitionem
traditam ab Ale' ei conuenire quā solum dēfinit cam efficiētem principale
qua cognita non erat difficile cam instrumentalem cogoscere.

Ad 4um negandum ē causare & agere domēe. Itēnum agere proprijs am-
p̄sum solus ē causa efficiētij: causare v. latius patet communesq; ē oībus cau-
sarum q̄mā, cum nūl alius sit quam conferre eē efficiēti. //

De causa materiali

De causa materiali

Constituto numeri, et argumentis de singulis breuerter disseremus. Quod igitr attinet ad causam materialem, ma^{teria} latissime accepta diuidi solet in causam in qua, causam ex quo, et causam circa quam. Materia in qua est id cui nest forma aliqua suae substantialis, sive accidentalis. Secundum autem materia duplex est. Alio^m prima ut m^a Petri respectu anima, alio^{2a} ut totus petrus comparatione abcedimus. Ma^{teria} ex quo est id ex quo ante existente aliquid sit quae duplex etiam est: quae duplex etiam est. Altera transiens ut vinum ex quo sit acetum. Altera permanens, Secundum vel est prima vel 2a. Materia circa quam est res circa quam versatur aliqua p^{ro}p^{ri}a, vel habitus, dicitur q^{uod} obium, ut ens natus est m^a circa quam versatur natus phis. Ex iobus ijs membris sola materia prima est proxima causa materiae. Ad hoc autem genus et resocantur substantialis comparatione formarum accidentalium: partes integrantes respectu totius, genus etiam quod inde ex specie adhibetur respectu dicitur per quam contrahitur, sicut respectu definiti resocetur ad causam formalern ut cap. 3° docuit Ar.

Modus causandi m^a prima duplex est unus respectu formae quae ducitur de potentia m^a qui cernitur in eo ut m^a suscipiat & conservet formam. Alter respectu compositi qui meo consenserit ut m^a recipiens formam compositum constitutum.

De causa formalis.

Causa formalis duplex est aut substantialis, aut accidentalis. Accidentalium quadam sunt corporales, quae sⁱ corporibus inherent ut calor, et frigus. quadam si rituales ut fides, scia. Corporalium rursus alias natales, alias per artem induitae.

Causa formalis sic potest definiri. Forma est actus mixtus. Nostrae actus intelligi i^m vel secundum et completariis formas substantialis quae sunt actus primi & accidentales quae sunt actus secundi. Si formam resocatur exemplar ad unius similitudinem est aliquid etiam per definitionem metaphysica comparatione definitum ut exposuimus cap. 3°.

Forma autem substantialis duplex est modus causandi alter respectu m^a prima qui in eo cernitur et m^a conservet. Alter respectu compositi natus qui m^a cernitur et sit pars essentialis ipsius formae etiam accidentalis suo etiam modo habet duplice medium causandi conservat enim subiectum suum sub esse accidentaliter. Et e^t pars quae dam

quedam siveius compoſiti accidentalis pars quædam est siveius compoſiti accidentalis.

De cā. effidente

Praternissa cā per accidens (qua p̄t ē talij vel exp̄ cā vel exp̄ effectus inter quas numerantur ea quæ cum non sint vera cā coquid non influant in effectus ut tamen conditiones sine quibus es causa agere non possunt ut approximatio respectu calefactionis vel existentia ex hac locum nalem respectu lapidis) causa p̄ se duplex ē aut magis vlt̄, aut minus vlt̄. Busbus v° modo dicitur causa magis aut minus vlt̄, aut in praedicando & causando simul: aut in causando tantum: priorim artificem & causa magis vlt̄ huius statutus statutus dicitur minus vlt̄. Posteriori modo huius operari. Maximus ē id universalissimum omnium r̄trum qm se extendit ad omnes effectus. Sol v° ē causa minuy vlt̄. Et homo adhuc minuy vlt̄. 2° diuiditur cā p̄ se in eam primam & secundam, prima rursus vel ē primo simpliciter & deus a quo dependent ceteræ oī cās vel prima singula & ē in suo genere vel in suo ordine etiammodi sunt sol & homo in generatione hominis. 3° diuiditur cā p̄ se in liberam & naturam: libera qm in aliis potestate ē agere non agere ut deus Angeli, et hominē quo ad operationes liberas. Causa vlt̄ naliū ē in cuius potestate non ē agere & non agere, ut ignis, sol & alia agentia que carent intellū & etiam homo quo ad operationes que ne penderet ab imperio voluntatis ut nutriti augeri &c. 4° diuiditur cā p̄ se in virtutem quæ productum effectum eiusdem speciei cum se ipsa ut respectu alterius hominis. & in equivoicam quæ productum effectum alterius speciei ut sol respectu numeri quem dignit. 5° diuiditur cā p̄ se in eam aqua effectus dependet in conservario ut ē deus respectu omnium creaturarum & sol respectu luminis quod producit & in eam aqua effectus non dependet in conservario ut socrates respectu lumen quod genuit. 6° diuiditur cā p̄ se in mediata, quæ productum effectum mediante alio: & in immmediatam quæ productum effectum non mediante alio: mediata rursus diuiditur in mediata mediatione suppositi quæs operatur mediante alio supposito ut ē artifex cum lignum diuidit serrā mediante & immmediatam mediatione virtutis quæs operatur mediante virtutis recepta ab alio ut aer cum cerram illuminat mediante lumine receptu a sole. 7° diuiditur causa p̄ se in principalem ut ē ignis respectu alterius quem producit & instrumentalem ut ē calor ignis respectu eiusdem effectus. Instrumentalis rursus duplex ē, aut coniuncta agente principalis ut serracō paratione artificis aut secunda ut virtus seminalis respectu viuentis aquo discedit. 8° diuiditur causa p̄ se in totalē & partialē. Totalij ē quæ sola concurrit ad productionem effectus: Partialis v° ē quæ concurrit cum alio; causa v° totalis aut dr.

aut dicitur ¹⁰ talis in suo genere ut ait realis dicitur causa totalis somnis ingredi causa forma
lis, aut dicitur talis in suo ordine ut cum equus. sed et causas concurrent ad productionem
nem equi, Equus dicitur causa totalis de causa principali particularis; sed etiam dicitur
causa totalis universalis. Benigne Beus op. M. est causa totalis universalis. q.
duvidetur causa per se in eam quae producit effectum per actionem proprieta-
tis et signis respectu caloris quem producit in aqua. In eam quae producit effectum
per emanationem ut se habet sub uno respectu suorum passionum. i.e. causas
per se quodam sunt entia subordinatae quodam accidentalia. Entia sunt
vicia quae ita sunt affecta respectu aliorum effectus ut una ab aliis non possit
attinere talis effectum quo patitur habent. Beus (ut concurredit concurso obli)
sol. Homo res patitur. Sunt enim causarum aliquo-
impossibile est hominem generari. Dicimus (ut concurredit concurso obli) quia se
culari concurso per Beum solus hominem ex nihil produceere. Accidentalibus subor-
dinatae dicitur illae quarum una ab aliis per effectum producere ut se habent pri-
ores. Et pro aliis res patitur Pauli generandi. Definitionem et efficientis tradidit An-
tonius capitulo 3º eam in contextu expofumus. Modus denique causandi et efficientis effec-
tum aperissimus. est enim alio qua efficiens effectum producit.

Decausa finali.

Finis duplex est vel enim est principalis qui propter expectationem ut sanitatis; vel
minus principalis qui existitur propter aliud ut potius propter sanitatem. Princi-
palis duplex est quo seu cuius illae s. cuius obtinendi gratia agens operatur ut sanitatis.
Atque cui illae s. cui iam finis datus acquiritur ut homo cui acquiritur sanitatis. Finis
vero dicitur capitulo 3º id cuius gratia cetera sunt, cetera inquam quae ad ipsius
referuntur modus denique causandi finis comparatione eorum quae sunt ad finem
est ea quae ad finem referuntur quodammodo habere sive esse sine qua non posse ha-
bent esse post finem.

An causa secunda, efficientis eiusque forma, sive subst-
antialis, sive accidentalis producant effectum substa-
trialis. Q. secunda //

Non videatur imprimis causa secunda efficientis posse producere effectum substantialis,

57

mo nec ullum. Et tamen Deus opt. Max. est causa sufficientissima ad producendos ejus effectus quoque simul cum ea 2^a dicitur producere. Deus autem concurrit ad oem effectum producendum cum causa 2^a absq; bei auxilio non posset quidquam operari; superuacuus est ergo concursus ea 2^a, ac propterea tolendus. Deus n. & non nihil faciunt frustras. Demide quod forma substantialis ipsius ea 2^a non producat effectum substantialis sic ostendiatur. Si forma substantialis ea efficientis produceret substantialis, aut eam produceret sanguis id quod efficit, aut sanguis id quo efficiens efficit. Primum nemo Thorum ad mittit 2um v^o ex eo falso ut quia sequeretur cùm efficientem efficiere per accidens suum per alium. Secundum est per formam ac promide nō cùm persa, sed per accidens, quod plane absurdum est. quod deniq; forma accidentalis nō posset producere effectum substantialis suudetur hoc modo.

Forma accidentalis est imperfectior quocumque effectu substantiali; cùm vero esse nō potest suo effectu imperfectior: ergo forma accidentalis nullo modo per effectum substantialis producere.

Tria in hac qst queruntur quidam de causarum 2^a agentium, quid de formarum substantialium, quid de formarum accidentalium sufficientiis respectu effectus substantialis sententiam sit, quod attinet ad primum duorum fuerunt extremae opiniones, seu positiones errorum quorum meminit b. G. in 2° sententiarum deft. 1° qst art. 4. Quidam n. sustinuerunt cas 2^a nihil oī agere sed Deum ad earum presentiam effectus producere, ut ignem non calefacere, solem non illuminare orbem suo lumine, sed Deum ad prae sentiam ignis calefacere, & ad presentiam solis illuminare. Quod quidam sibi persuaserunt propter i^{um} Argum. quam sententiam postea secutus Gabriel in 4° deft. 1° qst eam v^o binus b. S. multam esse aut nec merito. Nam ruxta hanc opinionem concedendum est ignem nō calefacere, solem nō illuminare, solem non logui, mo nec ullam liberam actionem ei licere, sed Deum solum hoc oī praestare. Sequeretur etiam frustra rebus nullis sum agi, sum autem experientibus datae esse virtutes & potentias, quidam per illos nihil possunt exercere, mo etiam sequeretur res omnies nullae quodammodo esse frustras, nam ut Ar. ait i^o de celo cap. 3° unumquidque est per suam operationem quae absurdum nemo sanca mentis ad mittere audebit. //

Alia extrema sententia fuit eorum qui patinaverunt Deum nō producere effectus immediate, sed creasse primum angelum aquo secundus fuit creatus, & t. a. 2°. tertius fab vultus caelum, tandem a celo res hys sub iōsue ambitu contentas creatas fuisse.

idem si argum^{to} ducerantur atq^e superioris sententia autores pauci mutatis. Cum enim intelligere no^t poscent quo p^{ro}posito Deus et causa 2^a. Similiter cum eundem effectum immediate concurrant ex quod si beatus concurreret ipso solus sufficeret atq^e perspicere tamen secundas aliquid agere. In eam opinionem inducunt sunt ut dicentes beatum non concurreat immediate cum causis secundis ad effectus producendos sed solas causas 2^a. excepto primo Angelico quem a beo afflunt immediate creatum fuisse. Sane sententiam Segutus est Averroes ut refert b. t. i. c. p. 2. q. 45 art. 5° quam m^{od} sententiarum loco citato erroriam esse affirmat quoniam secundum fidem catholicam non sunt angelii esse creatorum sed solum beatus op. M. Exsimandum q^{uo}d beatum op. M.
concurre immediate cum causis secundis concursu quodam vli ad effectus producendos ita tamen ut causae 2^a agant ut causae particulares beatus ut causa vli. Nam in generatione hominis v. g. non solum concurrit beatus op. Max. sed etiam sol & homo generant, quod quidem ita intelligi est ut beatus op. Max. et causae secundae genera interuentu aliarum non contrariantur concurrant immediate ad effectus producendos sacramen-
tum & discrimen quod beatus concurrat ut causa vli causa secunda ut causa particulares. //

Quare ad primum Arg.^m m^{otio} q^{uo}d adducimus quo oppositum confirmari videbatur et respondendum beatum quidem esse causam sufficientissimam in Sabatu, ita ut si vellit ipse solus, q^{uo}d abs causae secunda efficiat quod nunc operatur concurrente causa secundo. At vero non sufficere illum concursum velim quo solet concurrere cum causis secundis ut effectus producatur. Nam ita Deus ut in causis secundis sit nisi etiam ipsa operari solo concursu bei vli effectus produci non valerent. //

Quod distinet ad 2^{am} huius q^{uo}d respm. e formam substancialis esse primum effectuum quo agentia nalia agunt quod dubius argumentis ostenditur. Primo quia agentia nalia agunt & non similiat, cum illa sit pura potentia ac proinde nullius actualitatis ut dici solet. q^{uo}d agunt secundum formam substancialis. Quare forma substancialis est primum effectuum quo agentia nalia agunt. Hinc deinceps illud primum agendi in quo agens mittit assimilare sibi passionem: sed agentia nalia mittunt assimilare sibi passionem in forma substanciali ut patet cum ignis in ligno sibi positiva agit. q^{uo}d forma substancialis est primum effectuum quo agentia nalia agunt. //

Quare ad 2^{am} argm. m^{otio} propositum respm. e formam substancialis esse primum quo agentia nalia agunt inde sicut non sequi agentia nalia per accidentem operari

id enim quod alicui conuenit rae propriæ formæ substatij per se de illi conuenire cu
ipsa forma ad eentiam eius pertinet.

Quod tandem attinet ad 3^m explicandum ē utrum forma accidentalis possit attingere productionem forma substatij, scilicet velut instrumentum agentis natus, qua imme ē imprimitur sata. Secundum me deft. 12 q. 3 & in i^o deft. 37 q. unica. & in 2° deft. 18 afferentis accidentis nullo modo posse attingere productionem substatij cuius potissimum probationem adduximus in 3° argum. muto proposito. Itaque sentit formas substatij rerum generabilium qualium ut leonis, equi, &c. bouis immediate produci ab eo quod fieri potest ut garantia non sint in eo instanti in quo forma substatij Carambras producuntur. Quare quia virtus seminalis quæ accidens quoddam ē non potest attingere productionem substatij ut ille sit dñm ē summa formæ à deo immediate producitur formæ aut substatij aliarum rerum natum ut viventium imperfectorum, & aliorum quamplurium mixtorum afferentis immediate aformis auctorum producitur aformis aliarum substantiarum garantium ut formam huiusmodi & formam alterius.

Oppositam sententiam sequitur b. ss. 3. p. 2 q. 77 art. 3 ad 3^m qua d' nobis cam pleienda & duabus conclusionibus explicanda. Prima concil. Forma accidentalis ē prius effectum instrumentale quo agentia natus agunt. quæ probat Socio cum ignis & g^o in ligno sibi appetitum agit non solum nutritum quæ patitur sibi assimilare in forma substatij sed etiam in calore; g^o non solum forma substatij sed etiam accidentalis ē prius quo agentia natus agunt; præterea quid quid habet calorem sive animam insitum sive ex hanc calefacit. g^o calor ē prius calefactus dicitur. Ex conseq. forma accidentalis ē prius sive instrumentum quo agentia natus agunt.

1^a Concl.

Illiad finitum hoc loco aduersum est hoc esse desiderium inter actiones substatiales seu animas inditas et non natus quæ numerum aliquo ipsi ex hanc accidente negantur anima insita proficiuntur quod ad actiones substatiales natus concurrunt ipsa substatia ut agentia principalia, accidentalia quibus exercentur ut agentia minima principalia. & ut instrumenta ipsarum substatiarum, ad actiones aut substatiales non natus non concurrunt ipsa substatia seu ipsarum formæ substatiales sed sola accidentia, quibus actiones exercentur, sed nec ipsa concurrunt ut instrumenta substatiarum in quibus inherent sed ut instrumenta agentium qualium a quibus omnia narrantur. v. gra calefatio qua-

ignis

ignis aquam calefacit quia est ignis natus tributus calor ignis ut prior efficiens instrumentali forma v. Substantia ignis aqua profluit calor ut prior efficiens principali quoque sanguinum agens principale agit. At vero aqua aqua calefacta manum calefacit quia non est aqua natus non tributus ipsi aqua aut eius forma substantia sed possumus formam ignis a qua calor aqua productus est tributus tamen calor aqua non quidem ut instrumento forma substantia aqua sed ut instrumento forma ignis aqua ille productus fuit. //

2^a conclusio. Forma accidentalis sanguinum instrumentu substantiae generalis potest attingere productionem omnium formarum substantiarum alio roali excepta. q^o quidem hoc modo confirmatur. omne agens quod producit effectum non mediante alio debet esse coniunctum passo ut affirmat Ar. 7° phisicorum capitulo. 2° sed forma aliorum non sunt coniunctae cum iis inferioribus: q^o non potest immediate producere formas substantiales horum inferiorum ac proximorum. erit accidentia potest attingere instrumentum productionem earum nisi velis ad deum configere. quod tamen non admittit scetus. Et merito id enim plurimum derogaret agentibus naturalibus. //

2° Radij solares in speculo concavo reflexi producent formam ignis ut experientia patet: q^o calor sanguinum instrumentum producit substantiam sanguinum. n. Sol sanguinum agens principale eam producat non tamen eam immediate producit nisi per calorem intensum: Nam cum sol non sit formalis ignis, nec calidus non potest producere ignem nisi mediate per calorem formalem.

3. ferrum candens non continet formalis ignem et tamen gignit ignem: q^o forma substantialis producitur a calore sanguinum ab instrumento ignis qui calorem in ferrum producerat. Minor patet maior probatur nam aliqui cum inflametur sanguis cuicumque parti ferri applicata dicere quanumque partem ferri candentis esse ignem adeo totum ferrum esse ignem facilimque negotio rursus converti in ferrum eo tantum quod in aqua projectatur. //

Restat ut ad 3um arg^m ratio propositum respondeamus. Si m^e ergo nullum est inconveniens quod virtus ut instrumentum agentis principali producat effectum nobiliterem se inconveniens tamen est si agens principale producat effectum se nobiliterem. //

56

Sed aduersus hanc solutionem iſtā ſtat ſc̄tis in 4° ſententiā loco ſitato. Hoc modo. Cum dicas accidens ut ē virtus agentis principali producere ſubſtā vel per illam virtutem intelligis aliquem reſeſtum ad agens principale, vel aliquid abſolutum: ſi reſeſtum cum 3° nullus ſit achtatij et praterea ſit accidens non poterit mediante illo agens principale producere ſubſtā, ſi verum intelligis aliquid abſolutum vel illud ē ſubſtā vel accidens, ſi ſubſtā habet in titutum 3° accidens non attingere productionem ſubſtā, ſi 3° accidens idem rurſus p̄ fieri argumūn: 3° accidens nullo modo p̄t attingere productionem ſubſtā. //

Dicendum ē nihilominus cum dicens accidens ut ē virtus ſubſtā attingere in instrumentis productionem formæ ſubſtālis nihil aliud ab ipso accidente diuersum intelligendum ē, ſed ea locutione volumus significare nullum ē incommunum accidens quod ē virtus & instrumentum ſubſtā producere effectum nobiliorē ſe qm̄ illo mediante intendit agens principale affimilare ſibi paſſu nec enim oportet ut effeſtus repondeat instrumento ſed agenti principali. //

Vtrum finis agat secundū ē reale, an intentionale Q^o Tertia. //

Ex citalur hoc loco Sumoī 3° arca tam finalē, in qua ut plānum ſiat quid queratur aduersendum ē in quocumq; fine b^e v. grā ſanitate praterēam quā habet, duplēc existentiam reperiri potest intentionalem. Et realē, intentionalem ſuē obiectuā habet ſanitas cum ab agro, aut medico concipiatur antequam depideretur & intendatur; realē v. habet à parte rei ſeclusa quāq; intellū operatione. Quāritur 3° utrum finis agat secundū ſeu intentionē ſeū ſeu existentiam realē, an ſecundū ſeū existentiam intentionale.

Quod enim agat ſecundū ē intentionale, ſic videbitur ostendi. Id quod nullo modo ē non p̄t quidquam agere: ſed finis quando agit nō habet existentiam realē, ſed ſolam intentionalem: 3° finis agit ſecundū ē intentionale, & v. non ſecundū ē reale. M̄ moris quā qm̄ finis h̄t ē reale iam non mouet ut acquiratur, ſed acquisitus ē.

2° finis secundum suum esse reale est effectus operationis quae ad suum esse diri-
gitur, id est ipsum, ut sanitatis est effectus symphonii qua potio ab ergo sumitur; q.
Secundum esse reale non est finis sed potius secundum esse intentionale. //

3° multa impossibilia appetuntur quae non habent esse nisi qua ratione mente con-
cipiuntur q. finis non agit secundum esse reale quod habet in rerum natura, sed secun-
dum esse intentionale seu obiectuum. //

4° Causa finalis prius esse debet quam efficiens operetur quodquidem a fine moue-
tur efficiens (de) operatur ad operandum: sed finis non alia ratione prius est quam quando
prius ab efficiente apprehenditur quodquidem finis antequam efficiens operetur nulla
habet existentiam realem: q. finis agit secundum agit secundum esse intentionale de non finis
esse reale. //

Pro explicatione huius q. aduersari est cum in hac ratione queritur agat ne finis secundum
esse reale, an intentionale, particulam (secundum) denotare posse aut ratione agendi
aut conditionem quae ad agendum requiratur, quod aperte intelligeretur in causa efficiente;
Cetero enim est ratio agendi hoc est calefaciendi res ipsa lignis, conditio vero ad calefaciendum
neccaria est applicatio agentis ad id quod patitur, sicut in causa finali dari potest id quod sit
agendum ratione quod sit agendi conditio. Quibus q. assertiobus q. excusat exponi
cabitur. //

i^o Concl.

Prima concl. Finis agit secundum esse reale potens in rerum natura existere sicut est
ipsa finis centra potens esse in rerum natura causa agendi ipsius, qua ijs rationibus suaderi potest
i. q. ut Ar. docuit cap. 2° finis est terminus gratiae cuius cetera sunt. Sed quae sunt gratiae
finis non sunt potest esse obiectuum, seu intentionale ipsius, sed potest esse causam po-
tentem existere, & haberi, ac possideri in rerum natura: q. ratiō agendi causa finali non
est esse obiectuum sed potius esse reale. Almor proposito hoc exemplo patere potest, cum enim
medicis operatur propter sanitatem non potest eam ut habet esse obiectum in
intelligi operatur, nec ut potest eam ut iam existentem, si non existaret non operaretur,
sed potest eius causam ut possibiliter haberi ac possideri. //

Dinnde illud est finis quod si non consequatur efficiens causa operatio eius frustra
fuisse; nondicitur autem operatio frustra fuisse, quod causa efficiens non fuerit consecutio
finis secundum eius esse intentionale, sed potius quod non addepta fuerit finis fin
esse reale ipsius. //